

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/7/2021
Identifikačné číslo spisu:	6018014349
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6018014349.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného Y. I., v konaní o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2021 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného Y. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/12/2018 zo 7. septembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Y. I. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5Ntc/12/2018 zo 7. septembra 2021, podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) a § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M. č. XXXX/X, N., t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody

a) z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/12/2018 z 15.01.2019, ktorým bol v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urtos/3/2019 z 24.04.2019 uznaný rozsudok Okresného súdu Plzeň - sever, sp. zn. 2T/243/2007 z 11.09.2014 v znení rozsudku Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 50To/398/2015 z 05.09.2016, a

b) z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/124/2019 zo 04.03.2020, právoplatného dňa 04.03.2020.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“) napadnuté uznesenie odôvodnil v podstate tým, že dospel k záveru, že ku dňu konania verejného zasadnutia mal za preukázané splnenie formálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Na základe vykonaného dokazovania však dospel k záveru, že k splneniu materiálnych podmienok vychádzajúc z § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona nedošlo a je názoru, že pre odsúdeného je ďalší výkon

trestu potrebný.

Prihliadol prítom najmä na skutočnosť, že podľa odpisu z Registra trestov Slovenskej republiky sa odsúdený v minulosti dostal viacnásobne do rozporu so zákonom takmer bezvýhradne (s výnimkou posledného odsúdenia) pre rovnorodú trestnú činnosť závažnejšej majetkovej povahy a trestný čin porušovania domovej slobody. Odsúdenie Krajským súdom v Plzni, uznané v konaní pred krajským súdom, tak nebolo ojedinelým vybočením z inak riadne vedeného spôsobu života, o čom svedčí aj samotná doba, počas ktorej bola trestná činnosť páchaná a počet skutkov, z ktorých bol uznaný vinným. Podľa krajského súdu nemožno tiež opomenúť výšku spôsobenej škody a skutočnosť, že jedným konaním naplnil skutkovú podstatu štyroch trestných činov. Doteraz bol celkom osemkrát súdne trestaný, a to nielen slovenskými, ale aj súdmi iných členských štátov Európskej únie, a boli mu ukladané podmienkové, ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Je tak evidentné, že jednotlivé odsúdenia bez ohľadu na formu ukladaného trestu odňatia slobody nemali na osobu odsúdeného dostatočný výchovný a motivačný charakter, ani ho neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z konania odsúdeného možno jednoznačne ustáliť, že neprejavil záujem sa napraviť a viesť v budúcnosti riadny život, pričom v jeho neprospech možno hodnotiť záver z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý konštatuje menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko sociálneho zlyhania odsúdeného po výkone trestu.

Krajský súd neopomenul zohľadniť hodnotenie správania odsúdeného vo výkone trestu, ale práve osoba odsúdeného a jeho doterajšie správanie neumožňujú v súčasnosti súdu vysloviť predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Hoci možno konštatovať, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody polepšil, keď u neho neboli zaznamenané negatíva v jeho správaní, v plnom rozsahu plnil pokyny a nariadenia príslušníkov, ako aj svoje povinnosti vo výkone trestu odňatia slobody, uvedené skutočnosti sú len jedným z hodnotiacich kritérií, ktoré súd zohľadňuje. Preto i keď krajský súd prihliadol na jeho aktívny prístup vo vzťahu k činnostiam zameraným na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a nemožno mu uprieť zmysluplné využívanie voľného času, vrátane snahy zahľadiť disciplinárny trest, k čomu aj došlo, vzhľadom na všetky hodnotiace okolnosti neboli splnené všetky zákonné podmienky pre jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zhodnotiac doterajší život odsúdeného je podľa krajského súdu viac než isté, že vykonanie trestu v jeho skrátenej dĺžke by nevedelo k splneniu účelu trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd dospel k záveru, že len priamy výkon trestu v celej výmere môže smerovať k zabezpečeniu nápravy a prevýchovy u odsúdeného Y. I..

+ + +

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, ktorú písomne 29.09.2021 odôvodnil aj prostredníctvom obhajcu - advokátskej kancelárie URBÁNI& Partners, s.r.o., Banská Bystrica tak, že nie je presvedčený o správnosti rozhodovacej činnosti súdu v rámci posudzovania (ne)naplnenia podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd odvodil svoju rozhodovaciu činnosť v merite veci od podmienok, ktoré de facto v zmysle príslušných právnych predpisov nemôžu a ani nemajú u konkrétnej osoby slúžiť k tomu, aby bolo preukázané, či výkon trestu odňatia slobody u odsúdenej osoby splnil svoj účel a či jeho ďalší výkon už viac nie je, resp. je potrebný.

Súd poukázal a odkazoval vo svojej podstate len a len na predchádzajúce tresty obvineného a jeho predchádzajúcu trestnú činnosť bez ohľadu na posúdenie, či súčasný výkon trestu odňatia slobody mohol a splnil podmienky a naplnil potrebu, ktorá sa jeho uložením sleduje.

Odsúdený zastáva názor, že ak súd jednoznačne vyslovil záver, že u osoby, ktorá bola v minulosti niekoľkokrát súdne trestaná, nemôžu byť nikdy reálne splnené materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu odňatia slobody, potom v jeho prípade nemôže dôjsť k podmienenému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody, čo považuje za nesprávne a v rozpore s právnym poriadkom.

Podľa odsúdeného súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy

odsúdeného a jeho postoji k trestnej činnosti a nesmie sa zaoberať okolnosťami, ktoré zákon pre posudzovanie splnenia podmienok v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neupravuje, ako napr. správanie odsúdeného v rámci trestného konania, aký postoj odsúdený zaujal v súčasnej dobe k svojej predchádzajúcej trestnej činnosti. Osobitne je potrebné, aby súd prihliadol na skutočnosť, v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva trest v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení, keďže typ ústavu a stupeň jeho strázenia spravidla zodpovedá miere prevýchovy páchatel'a a možnostiam jeho resocializácie. „Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody.“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 154/09 z 10. novembra 2009). Z tohto nálezu Ústavného súdu je zrejmé, ako by mal každý súd postupovať v konaní o podmiennečnom prepustení. Rozhodujúcim kritériom pri podmiennečnom prepustení je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Skutočnosť, že obvinený bol už predtým odsúdený k dlhodobému trestu, nemôže byť sama osebe dôvodom pre zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie. Bolo by mechanickým stupňovaním následkov určite závažného pochybenia odsúdeného, keby sa po odpykaní tohto trestu vychádzalo pri všetkých neskorších úvahách o možnosti nápravy len z prostého zistenia, že mu bol uložený dlhodobý trest, bez ohľadu k uvedeným okolnostiam (R 44/1963).

Prvá materiálna podmienka, teda či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného Ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Čo obsahuje takéto hodnotenie, určuje § 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody. O tom, či sa odsúdený polepšil, svedčí okrem iného aj to, či si riadne a zodpovedne plní svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov, dodržiava ústavný poriadok, stanovený režim, či plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava povinnosti a zákazy, ktoré obsahuje zákon o výkone trestu odňatia slobody (zák. č. 475/2005 Z. z.) a vyhláška k tomuto zákonu (č. 368/2008 Z. z.), ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Tu preto odsúdený odkazuje na jeho hodnotenie z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, z obsahu ktorého možno nepochybne vyvodiť, že u jeho osoby došlo k splneniu podmienok, ktoré sa uložením trestu sledujú, t. j. či odsúdený doposiaľ nepochybne preukázal, že jeho ďalší výkon v súčasnej fáze nie je potrebný. Zároveň poukázal na záver hodnotenia a to odporúčanie na prepustenie odsúdeného s dohľadom.

V ďalšej časti sťažnosti poukázal na obsah hodnotenia, z ktorého vyplýva, že:

-dňa 08.11.2019 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, odtiaľ bol premiestnený 26.11.2019 do ÚVTOS Želiezovce - kde neboli v jeho pedagogickej dokumentácii zaznamenané žiadne nedostatky v správaní a plnení povinností;

-v ÚVTOS Banská Bystrica je od 28.11.2020, vystupovanie má odsúdený prevažne na požadovanej úrovni, pokyny a nariadenia plní v plnom rozsahu, bez vzdoru;

-v období od 13.10.2020 do 19.02.2021 bol zaradený do výstupného oddielu, ktorého cieľom je pomoc a príprava odsúdeného na plynulé začlenenie sa do občianskeho života po výkone trestu odňatia slobody;

- zúčastňuje sa prednášok zo strany pedagógov a tieto ho oslovili;

- 03.07.2020 získal disciplinárnu odmenu za plnenie povinností v rámci činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, disciplinárne nie je potrestaný;

-počas výkonu trestu sa zapája aj do kultúrno-osvetovej činnosti, venuje sa športovým činnostiam; aj keď počas výkonu trestu nebol pracovne zaradený, v rámci činností pre všeobecný rozvoj odsúdeného sa aktívne zapája do činností v kuchyni odsúdených, pri čistiaciach a upratovacích prácach a tiež vykonával službu.

Odsúdený ďalej zdôraznil, že výkon trestu odňatia slobody mu nie je ľahostajný a má značný záujem o znovu začlenenie sa do bežného života. Spáchanie trestnej činnosti neraz oľutoval, k spáchaniu uvedeného trestného činu sa priznal a zároveň si uvedomil, čo takýmto nezodpovedným konaním spôsobil a najmä do akej nepriaznivej situácie sa opätovne dostal. Má pevné rodinné zázemie, kontakt udržiava formou osobnej korešpondencie s matkou, s družkou, deťmi a ostatnou rodinou, telefonujú si a

navštevujú ho.

Zastáva názor, že záver hodnotenia z ústavu, ktoré obsahuje odporúčanie aj keď s dohľadom, má byť pre súd prvoradé ohľadne toho, ako rozhodne o návrhu na podmienené prepustenie, keďže v prvom rade prostredie, v ktorom sa odsúdený nachádza, resp. osoby s ktorým odsúdeným prichádza počas výkonu trestu odňatia slobody do styku, vedú relevantne preukázať, či výkon trestu odňatia slobody u neho splnil sledovaný účel.

Záverom poukázal na skutočnosť, že v jeho prípade sa nejedná o klasickú žiadosť v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený nebude prepustený, ale bude vydaný na trestné stíhanie do Rakúskej republiky, pretože uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.02.2020, sp. zn. 5Ntc/3/2020, bol podľa § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „Zákon o EZR“) vzatý do vydávacej väzby z dôvodu, že 27.01.2020 bol na odsúdeného pod č. 39 St 230/19d vydaný európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho vydania do Rakúskej republiky na trestné stíhanie za trestné činy bližšie v ňom špecifikované. Citované uznesenie, sp. zn. 5Ntc/3/2020 sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici, uznesením sp. zn. 5Ntc/3/2020 zo 07.01.2021 (právoplatné a vykonateľné uvedeným dňom) podľa § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze per analogiam zmenil, v časti spočívania vydávacej väzby tak, že vydávacia väzba bude spočívať do skončenia nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/12/2018 z 15.01.2019, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urto/3/2019 zo dňa 24.04.2019, ako aj do skončenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/124/2019 zo dňa 04.03.2020, právoplatný dňa 04.03.2020, prípadne do podmieneného prepustenia z výkonu týchto trestov.

Vzhľadom na skutočnosť, že v Rakúskej republike bude prebiehať, resp. prebieha trestné konanie, ktorému sa odsúdený nevyhýba a má záujem na riadnom vyšetrení skutkov, zo spáchania ktorých je podozrivý, preto sa chce tohto konania v plnom rozsahu zúčastňovať. Z uvedených dôvodov požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, aby rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/12/2018 zo 7. septembra 2021, podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušuje a žiadosti odsúdeného podľa § 66ods. 1 písm. b) Trestného zákona vyhovie.

+ + +

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici sa k sťažnosti odsúdeného ku dňu konania verejného zasadnutia senátu najvyššieho súdu nevyjadřila.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „nadriadený súd“) podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Najvyšší súd len pripomína, že Trestný zákon stanovuje pre podmienené prepustenie primárne podmienku formálnu - vykonanie konkrétnej časti trestu, diferencovane s ohľadom na právne posúdenie trestného činu, pre ktorý odsúdený posudzovaný trest odňatia slobody vykonáva, z pohľadu kategorizácie trestných činov na prečiny, zločiny a obzvlášť závažné zločiny, resp. v prípade zločinov zohľadňujúc aj skutočnosť či odsúdený už bol (alebo nebol) vo výkone trestu odňatia slobody - spôsobom uvedeným v § 66 ods. 1 a § 67.

Až splnenie tejto (formálnej) podmienky odôvodňuje posudzovanie tzv. podmienok materiálnych, vyjadrených v § 66 ods. 1 Trestného zákona v jeho návěti tým spôsobom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K sťažnostnej argumentácii odsúdeného, ktorou sa snaží obhájiť právny názor, že podmienky pre podmienené prepustenie by sa u neho mali posudzovať aj s poukazom na skutočnosť, že po vykonaní

trestu odňatia slobody by mal byť vydaný do Rakúskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v tejto veci prioritne rozhoduje o tom, či sú splnené zákonné podmienky podľa § 66 Trestného zákona.

Z § 12 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov vyplýva, že súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia rozhoduje aj o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5/2017, ak došlo k uznaniu rozhodnutia súdu iného štátu, či už podľa Trestného poriadku alebo podľa zákona č. 549/2011 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z. z., podmienky pre podmiennečné prepustenie sa vždy posudzujú podľa Trestného zákona (Slovenskej republiky), nie podľa práva štátu, ktorého rozhodnutie sa po jeho uznaní vykonáva (štátu pôvodu).

Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa teda u osôb, ktoré svoj trest vykonávajú na území Slovenskej republiky na základe predtým uznaného cudzieho rozhodnutia, plne vzťahuje slovenský Trestný zákon. Uvedený záver vyplýva tak z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu, ako aj z čl. 17 ods. 1 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „rámcové rozhodnutie“), v ktorom sa uvádza, že výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu. Pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak, orgány vykonávajúceho štátu sú ako jediné príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmiennečné prepustenie. Hoci v odseku 4 citovaného ustanovenia Rámcového rozhodnutia sa uvádza, že členské štáty môžu stanoviť, že pri každom rozhodnutí o predčasnom alebo podmiennečnom prepustení sa môže brať ohľad aj na tie ustanovenia vnútroštátneho práva uvedené štátom pôvodu, podľa ktorých má daná osoba nárok na predčasné alebo podmiennečné prepustenie v istom stanovenom čase, ide však o dobrovoľnú transpozíciu, ktorú Slovenská republika neprebrala.

Rovnako najvyšší súd upriamuje pozornosť na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 498/2015 zo 6. októbra 2015, podľa ktorého: „Existencia odlišných podmienok výkonu trestu odňatia slobody vrátane predpokladov podmiennečného prepustenia je v jednotlivých štátoch prirodzená a skutočnosť, že v niektorých aspektoch sa tieto podmienky môžu subjektívne javiť ako prísnejšie, ešte neznamena, že napadnutým rozsudkom došlo k porušeniu sťažovateľom označených práv ústavne nezlučiteľnou aplikáciou (výkladom) zákona o uznávaní a výkone rozsudkov“.

Inými slovami, z pohľadu splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odsúdeným nie je relevantné, či ich spĺňa podľa práva Českej republiky ale to, či ich spĺňa podľa Trestného zákona Slovenskej republiky v intenciách jeho ustanovení § 66 a § 67.

Rozhodujúcim pre posúdenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol uznaný a vykonáva sa preto v Slovenskej republike, je tak uznávaný skutok a jeho právne posúdenie ako trestného činu podľa Trestného zákona Slovenskej republiky.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak má odsúdený vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienечne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z obsahu súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že podľa odpisu z Registra trestov SR sa odsúdený v minulosti dostal viacnásobne do rozporu so zákonom takmer bezvýhradne (s výnimkou posledného odsúdenia) pre rovnorodú trestnú činnosť majetkovej povahy závažnejšej povahy a trestný čin porušovania domovej slobody. Odsúdenie Okresným súdom Plzeň - sever, sp. zn. 2T/243/2007 z 11.09.2014 v znení rozsudku Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 50To/398/2015 z 05.09.2016, uznané v konaní, sp. zn. 5Ntc/12/2018 z 15.01.2019 na Krajskom súde v Banskej Bystrici v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urto/3/2019 z 24.04.2019 súdom, tak nebolo ojedinelým vybočením z inak riadne vedeného spôsobu života, o čom svedčí aj ďalší rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/124/2019 zo 04.03.2020, ale aj samotná doba, počas ktorej bola trestná činnosť páchaná a počet skutkov, z ktorých bol uznaný vinným.

Nemožno tiež opomenúť výšku spôsobenej škody a skutočnosť, že jedným konaním naplnil skutkovú podstatu štyroch trestných činov. Najvyšší súd zhodne s krajským súdom dospel k záveru, že v danej veci je rozhodujúcou otázkou posúdenie dotknutého činu z hľadiska trestnosti a teda, či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a troch mesiacov v ústave so stredným stupňom strázenia a to od 08.11.2019 do 06.01.2022 (po započítaní času stráveného vo väzbe a to na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/12/2018 z 30. júna 2020), ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 50/To/398/2015 z 05.09.2016. V tomto prípade bol odsúdenému vyššie citovanými rozhodnutiami súdov uložený trest za spáchanie jedného zločinu a troch prečinov, pričom lehota na podmienечné prepustenie nastala s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona za použitia § 66 ods. 3 Trestného zákona dňa 21. augusta 2020. Tento údaj zahŕňa aj vykonanie polovice trestu odňatia slobody vo výmere jeden mesiac, ktorý mal vykonať za spáchanie prečinu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia v období od 06.01.2022 do 06.02.2022 a to na základe rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 3T/124/2019 zo 04.03.2020. Na podklade uvedeného možno prisvedčiť záveru krajského súdu, že formálne podmienky na podmienечné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sú splnené.

Pre pozitívne rozhodnutie súdu o návrhu na podmienечné prepustenie musia byť totiž splnené kumulatívne formálne aj obe materiálne podmienky. Najvyšší súd následne zhodnotil konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, pričom prihliadol na zistenia z odpisu z Registra trestov SR a to, že odsúdený bol doposiaľ celkom osemkrát súdne trestaný, a to nielen slovenskými, ale aj súdmi iných členských štátov Európskej únie a boli mu ukladané podmienечné ako aj nepodmienечné tresty odňatia slobody. Je tak evidentné, že jednotlivé odsúdenia bez ohľadu na formu ukladaného trestu odňatia slobody nemali na osobu odsúdeného dostatočný výchovný a motivačný charakter ani ho neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Pokiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodnotil správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň zhodnotil i predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, dospel k zhodnému záveru ako súd krajský a konštatuje, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody polepšil, keď u neho neboli zaznamenané negatíva v jeho správaní, v plnom rozsahu plnil pokyny a nariadenia príslušníkov, ako aj svoje povinnosti vo výkone trestu odňatia slobody, avšak uvedené skutočnosti sú len jedným z hodnotiacich kritérií, ktoré súd zohľadňuje. Preto i keď krajský súd prihliadol na jeho aktívny prístup vo vzťahu k činnostiam zameraným na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a nemožno mu uprieť zmysluplné využívanie voľného času, vrátane snahy zahľadiť disciplinárny trest, k čomu aj došlo, vzhľadom na všetky hodnotiace okolnosti neboli ani podľa Najvyššieho súdu SR splnené

všetky zákonné podmienky pre jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z konania odsúdeného možno jednoznačne ustáliť, že neprejavil záujem sa napraviť a viesť v budúcnosti riadny život, pričom v jeho neprospech možno hodnotiť záver z ústavuna výkon trestu odňatia slobody, ktorý konštatuje menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko sociálneho zlyhania odsúdeného po výkone trestu. Navyiac po výkone predmetného trestu bude odsúdený čeliť ďalšiemu trestnému konaniu, ktoré prebieha v Rakúskej republike.

Hodnotiac doterajší život odsúdeného je viac než isté, že vykonanie trestu v jeho skrátenej dĺžke by nevedlo k splneniu účelu trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie ďalšieho páchania trestnej činnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené preto najvyšší súd dospel k záveru, že len priamy výkon trestu v celej výmere môže smerovať k zabezpečeniu nápravy a prevýchovy u odsúdeného Y. I..

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, vedený vyššie rozvedenými úvahami, Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistiac dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.